

LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ Į S T A T Y M A S

Įstatymo pavadinimas keistas:

Nr. [I-499](#), 94.06.15, Žin., 1994, Nr. 48-891 (94.06.24)

Nr. [IX-2072](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 54-1831 (2004-04-15)

Nauja įstatymo redakcija nuo 2013-12-14 (19 straipsnio 4 dalis įsigalioja 2014-01-01):

Nr. [XII-614](#), 2013-11-26, Žin., 2013, Nr. 128-6513 (2013-12-14)

Politinių partijų įvairovė užtikrina Lietuvos Respublikos politinės sistemos demokratiškumą. Politinės partijos jungia Lietuvos Respublikos piliečius bendriems politiniams tikslams įgyvendinti, padeda formuoti ir išreikšti Lietuvos Respublikos piliečių interesus ir politinę valią.

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas reglamentuoja juridinių asmenų, kurių teisinė forma yra politinė partija, steigimą, veiklą, teises, pabaigos (reorganizavimo ir likvidavimo) ir pertvarkymo ypatumus, politinių partijų finansavimo ir finansavimo kontrolės tvarką.

2. Šis įstatymas nereglamentuoja politinių partijų, kurios pagal 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių (OL 2004 m. specialusis leidimas, 1 skyrius, 4 tomas, p. 500) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1524/2007, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių (OL 2007 L 343, p. 5) 2 ir 3 straipsnius laikomos Europos politinėmis partijomis, finansavimo ir jų finansavimo kontrolės. Šis įstatymas Europos politinėms partijoms taikomas tiek, kiek jų nereglamentuoja šioje dalyje nurodytas reglamentas.

2 straipsnis. Šiame įstatyme vartojamos sąvokos

1. **Auditoriaus ataskaita dėl pastebėtų faktų** – šio įstatymo nustatyta tvarka, vadovaujantis tarptautiniais susijusių paslaugų standartais ir pagal Lietuvos Respublikos vyriausiosios rinkimų komisijos (toliau – Vyriausioji rinkimų komisija) patvirtintą techninę užduotį, kurioje nustatytas auditoriui pavedamo atlikti darbo mastas, parengtas dokumentas, kuriame auditorius pateikia politinės kampanijos dalyvio nepriklausomo patikrinimo rezultatus.

2. **Auditorius** – fizinis asmuo, turintis Lietuvos Respublikos audito įstatymo nustatyta tvarka suteiktą atestuoto auditoriaus vardą.

3. **Politinė partija** – savo pavadinimą turintis, pagal šį įstatymą įsteigtas viešasis juridinis asmuo, kurio tikslas – tenkinti savo narių politinius interesus, padėti išreikšti Lietuvos Respublikos piliečių politinę valią, siekti dalyvauti įgyvendinant valstybės valdžią ir savivaldos teisę.

4. **Politinės partijos einamoji banko sąskaita** – Lietuvos Respublikoje registruotame banke arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje registruoto banko padalinyje, veikiančiame Lietuvos Respublikoje, politinės partijos sąskaita, kurioje laikomos ir kaupiamos politinės partijos lėšos ir iš kurios apmokamos politinės partijos išlaidos, skirtos įstatymuose nustatyta politinės partijos veiklai vykdyti.

5. **Politinės partijos steigėjas** – Lietuvos Respublikos pilietis, sulaukęs 18 metų.

6. **Politinių partijų finansavimo stebėseną** – duomenų apie politinių partijų finansavimą rinkimas, kaupimas, analizė ir vertinimas šio įstatymo nustatytais tikslais.

7. **Už politinės partijos apskaitą atsakingas asmuo** – politinės partijos vyriausiasis buhalteris (buhalteris) arba pagal sutartį apskaitos paslaugas teikianti įmonė.

8. Valstybės biudžeto asignavimai – politinėms partijoms skirta bendra lėšų suma, nustatoma Lietuvos Respublikos atitinkamų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme.

9. Valstybės biudžeto asignavimų sąskaita – Lietuvos Respublikoje registruotame banke arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje registruoto banko padalinyje, veikiančiame Lietuvos Respublikoje, politinės partijos sąskaita, kurioje laikomi ir kaupiami tik šiame įstatyme nustatyta tvarka gauti valstybės biudžeto asignavimai ir iš kurios apmokamos šiame įstatyme numatytos išlaidos.

3 straipsnis. Teisė jungtis į politines partijas

Lietuvos Respublikos piliečiai turi teisę laisvai jungtis į politines partijas, dalyvauti jų veikloje ir iš jų išeiti.

4 straipsnis. Politinių partijų veiklos pagrindai

1. Politinės partijos savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija (toliau – Konstitucija), Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas), šiuo ir kitais Lietuvos Respublikos įstatymais, kitais teisės aktais, savo įstatais bei programa.

2. Lietuvos Respublikos teritorijoje negali būti steigiamos ir veikti kitų valstybių politinės partijos ir politinės organizacijos, jų padaliniai.

3. Draudžiama steigti ir veikti politinėms partijoms, kurių steigimo ar programiniuose dokumentuose propaguojama ar veikloje praktikuojama rasinė, tautinė, religinė, socialinė nelygybė ir neapykanta, autoritarinio ar totalitarinio valdymo, valdžios užgrobimo prievarta metodai, karo ir smurto propaganda, žmogaus teisių bei laisvių, viešosios tvarkos pažeidimai, kitokios idėjos bei veiksmai, prieštaraujantys Konstitucijai, Lietuvos Respublikos įstatymams ir nesuderinami su visuotinai pripažintomis tarptautinės teisės normomis.

4. Politinės partijos organai ir buveinė turi būti Lietuvos Respublikos teritorijoje.

ANTRASIS SKIRSNIS POLITINIŲ PARTIJŲ STEIGIMAS, REGISTRAVIMAS IR PABAIGA

5 straipsnis. Politinių partijų steigimas

1. Politinės partijos steigėjais ir nariais gali būti Lietuvos Respublikos piliečiai, sulaukę 18 metų.

2. Politinės partijos steigėjai nuo politinės partijos įregistravimo Juridinių asmenų registre tampa jos nariais. Tuo pačiu metu Lietuvos Respublikos pilietis gali būti tik vienos politinės partijos steigėju ar nariu.

3. Politinei partijai įsteigti būtina, kad ji Lietuvos Respublikoje turėtų ne mažiau kaip du tūkstančius steigėjų. Šie savo ar savo atstovų suvažiavime (susirinkime, konferencijoje) turi priimti politinės partijos įstatus, programą ir išrinkti valdymo organus, taip pat priimti sprendimą dėl buveinės. Steigėjas gali Civilinio kodekso nustatyta tvarka įgalioti kitą steigėją atstovauti jam politinės partijos steigiamajame suvažiavime (susirinkime, konferencijoje). Vienas steigėjas gali pagal įgaliojimus atstovauti ne daugiau kaip dešimčiai kitų steigėjų.

6 straipsnis. Politinės partijos steigimo dokumentas

1. Politinės partijos veikia pagal savo įstatus. Įstatai yra politinės partijos steigimo dokumentas.

2. Politinės partijos įstatuose turi būti nurodyta:

- 1) politinės partijos pavadinimas;
- 2) politinės partijos teisinė forma – politinė partija;
- 3) politinės partijos buveinės keitimo tvarka;
- 4) politinės partijos veiklos tikslai. Jie turi būti apibūdinti aiškiai ir išsamiai nurodant veiklos sritis bei rūšis;

5) įstojimo į politinę partiją ir išstojimo, pašalinimo iš jos sąlygos ir tvarka;

6) politinės partijos narių teisės ir pareigos;

7) politinės partijos nario mokesčių dydžio nustatymo, mokėjimo ir naudojimo tvarka;

8) politinės partijos padalinių steigimo, veiklos nutraukimo tvarka;

9) politinės partijos suvažiavimo (susirinkimo, konferencijos) kompetencija, periodiškumas, sušaukimo ir sprendimų priėmimo tvarka;

10) politinės partijos kolegialūs valdymo organai, jų kompetencija, rinkimo ir atšaukimo tvarka, laikotarpis, kuriam kolegialūs valdymo organai gali būti išrinkti, jų sprendimų priėmimo tvarka;

11) politinės partijos vadovo rinkimo ir atšaukimo tvarka, jo kompetencija, laikotarpis, kuriam vadovas gali būti išrinktas;

12) politinės partijos valdymo organų atskaitomybės suvažiavimui (susirinkimui, konferencijai) ir jų veiklos kontrolės tvarka;

13) politinės partijos įstatų ir programos keitimo tvarka;

14) politinės partijos simbolika, jeigu politinė partija numato ją turėti;

15) politinės partijos turto ir lėšų naudojimo kontrolės tvarka;

16) politinės partijos veiklos laikotarpis, jeigu jis yra ribotas;

17) politinės partijos pabaiga.

3. Įstatuose gali būti numatyta ir kitų politinės partijos veiklos nuostatų, neprieštaraujančių Konstitucijai, Civiliniam kodeksui, šiam ir kitiems įstatymams.

4. Steigiamos politinės partijos įstatus turi pasirašyti politinės partijos steigėjų įgaliotas atstovas. Įsteigtos politinės partijos pakeistus įstatus pasirašo politinės partijos vadovas.

5. Politinės partijos įstatus pasirašiusių asmenų parašų tikrumas notaro netvirtinamas.

7 straipsnis. Politinių partijų padaliniai

Politinės partijos gali steigti filialus, atstovybes ir kitus struktūrinius padalinius. Politinės partijos filialai, atstovybės ir kiti struktūriniai padaliniai nėra juridiniai asmenys. Politinės partijos filialai ir atstovybės veikia pagal politinės partijos patvirtintus nuostatus. Politinė partija, įsteigusi filialą ar atstovybę, per 30 dienų nuo filialo ar atstovybės įsteigimo privalo pateikti nustatytos formos prašymą įregistruoti filialą ar atstovybę Juridinių asmenų registre Juridinių asmenų registro nuostatuose nustatyta tvarka. Kitų struktūrinių padalinių steigimo, likvidavimo tvarką ir funkcijas nustato politinės partijos įstatatai.

8 straipsnis. Politinių partijų registravimas

1. Politinės partijos registruojamos Juridinių asmenų registre.

2. Politinėms partijoms įregistruoti ir išregistruoti būtinus pateikti dokumentus, politinių partijų registravimo, išregistravimo ir politinių partijų duomenų ir įstatų pakeitimų registravimo tvarką nustato Juridinių asmenų registro nuostatai.

3. Politinių partijų Juridinių asmenų registrui pateikiamų duomenų tikrumą, įstatų, programos ar jų pakeitimų atitiktį įstatymų nustatytiems reikalavimams patvirtina ir dokumentus, patvirtinančius, kad politinę partiją galima registruoti, nes šio įstatymo nustatyti reikalavimai įvykdyti ir atsirado šiame įstatyme numatytos aplinkybės, per 30 dienų nuo visų Juridinių asmenų registro nuostatuose nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos surašo Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija (toliau – Teisingumo ministerija).

4. Jeigu pateikti ne visi Juridinių asmenų registro nuostatuose nurodyti dokumentai ir duomenys, Teisingumo ministerija ne vėliau kaip per 15 dienų nuo jų gavimo dienos apie tai raštu praneša politinės partijos steigėjų įgaliotam atstovui, nurodydama, kokie trūkumai turi būti ištaisyti. Kai yra pateikti visi trūkstami dokumentai ir duomenys, nuo šių dokumentų bei duomenų pateikimo dienos 30 dienų terminas skaičiuojamas iš naujo.

5. Teisingumo ministerija atsisako patvirtinti pateiktų duomenų tikrumą ir įstatų, programos, jų pakeitimų atitiktį įstatymų nustatytiems reikalavimams, jeigu politinės partijos įstatuose, programoje ar jų pakeitimuose nurodyti politinės partijos tikslai ir uždaviniai, veiklos būdai prieštarauja Konstitucijai, Civiliniam kodeksui, šiam ir kitiems įstatymams bei pateikti duomenys neatitinka tikrovės. Teisingumo ministerija, tikrindama pateikiamų duomenų tikrumą ar tvirtindama įstatų, programos, jų pakeitimų atitiktį įstatymų nustatytiems reikalavimams, turi teisę kreiptis į kitas valstybės institucijas ir gauti iš jų išvadą.

6. Teisingumo ministerijos atsisakymas patvirtinti politinės partijos pateikiamų duomenų tikrumą, įstatų, programos, jų pakeitimų atitiktį įstatymų nustatytiems reikalavimams gali būti skundžiamas teismui įstatymų nustatyta tvarka.

7. Politinės partijos laikomos įsteigtomis nuo jų įregistravimo Juridinių asmenų registre.

8. Politinės partijos privalo kiekvienais metais, ne vėliau kaip iki kovo 1 dienos ir ne vėliau kaip iki spalio 1 d dienos, Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) nustatyta tvarka pateikti Teisingumo ministerijai savo politinės partijos narių sąrašą. Jeigu politinė partija įsisteigė po kovo 1 dienos, šiai partijai dėl rinkimų, vykstančių iki kitų metų kovo 1 dienos, savo narių sąrašo pateikti nereikia. Teisingumo ministerijai teikiamuose politinių partijų narių sąrašuose turi būti nurodyta politinės partijos nario vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamosios vietos adresas. Šie duomenys turi būti patvirtinti politinės partijos vadovo arba jo įgalioto asmens parašu. Teisingumo ministerijai pateikiama ir šių sąrašų kompiuterinė laikmena. Teisingumo ministerija patikrina politinių partijų narių sąrašus ir ne vėliau kaip iki kiekvienų metų balandžio 1 dienos ir iki lapkričio 1 dienos praneša Vyriausiajai rinkimų komisijai, ar politinės partijos narių skaičius atitinka šio įstatymo reikalavimus.

9 straipsnis. Politinių partijų pertvarkymas ir pabaiga

1. Politinės partijos pertvarkomos, pasibaigia (reorganizuojamos ar likviduojamos) Civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Sprendimą reorganizuoti ar likviduoti politinę partiją priima politinės partijos suvažiavimas (susirinkimas, konferencija) arba įstatymų nustatytais atvejais teismas.

3. Reorganizuojant politinę partiją sujungimo ar padalijimo būdu, kai įvykdytos reorganizavimo sąlygos, nutraukusi po reorganizavimo savo veiklą politinė partija pateikia Teisingumo ministerijai dokumentus dėl jos išregistravimo, o reorganizavimo metu įsteigta nauja politinė partija, kuri yra nutraukusios veiklą politinės partijos teisių perėmėja, pateikia dokumentus dėl jos įregistravimo. Nutraukusi veiklą politinė partija išregistruojama ir reorganizavimo metu įsteigta nauja politinė partija įregistruojama vienu metu.

4. Reorganizuojant politinę partiją prijungimo ar išdalijimo būdu, kai įvykdytos reorganizavimo sąlygos, prisijungusi prie kitos politinės partijos ir nutraukusi savo veiklą politinė partija pateikia Teisingumo ministerijai dokumentus dėl jos išregistravimo, o tęsianti veiklą politinė partija, perimanti nutraukusios veiklą politinės partijos teises ir pareigas, pateikia dokumentus dėl duomenų ir steigimo dokumentų (jeigu jie buvo keičiami) pakeitimų įregistravimo. Nutraukusi veiklą politinė partija išregistruojama ir tęsiančios veiklą politinės partijos duomenų ir steigimo dokumentų pakeitimai įregistruojami vienu metu.

5. Jeigu politinėje partijoje liko mažiau negu jai steigti reikalaujamas narių skaičius, per 30 dienų apie tokį narių sumažėjimą politinė partija turi pranešti Juridinių asmenų registrai. Juridinių asmenų registro nuostatuose nustatyta tvarka. Politinė partija likviduojama Civilinio kodekso nustatyta tvarka, jeigu per šešis mėnesius po narių sumažėjimo politinės partijos nariai nenusprendžia politinės partijos reorganizuoti ar pertvarkyti.

TREČIASIS SKIRSNIS POLITINIŲ PARTIJŲ VEIKLOS GARANTIJOS

10 straipsnis. Politinių partijų veiklos laisvė

Visos politinės partijos Lietuvos Respublikos teritorijoje veikia laisvai ir savarankiškai. Valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, jų pareigūnams, kitiems juridiniams bei fiziniams asmenims kištis į politinių partijų vidaus reikalus draudžiama.

11 straipsnis. Politinių partijų veiklos ribojimas

1. Politinių partijų organizacinė struktūra grindžiama tik teritoriniu principu. Darbovietėse negali būti steigiami ir veikti politinių partijų padaliniai.

2. Konstitucijos ir įstatymų nustatytais atvejais šiuose įstatymuose nurodyti asmenys negali būti politinių partijų nariais arba turi sustabdyti narystę politinėje partijoje.

3. Asmuo, kurio narystė politinėje partijoje sustabdyta, negali rinkti ir būti renkamas į politinės partijos bei jos padalinių organus, vykdyti jų pavedimus ar kitaip dalyvauti politinės partijos veikloje.

12 straipsnis. Politinių partijų organų sprendimų pripažinimas negaliojančiais

Politinės partijos organų sprendimai gali būti pripažinti negaliojančiais Civilinio kodekso nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Teisė dalyvauti Respublikos Prezidento, Seimo, savivaldybių tarybų rinkimuose ir rinkimuose į Europos Parlamentą

Visos politinės partijos turi lygias teises dalyvauti Respublikos Prezidento, Seimo, savivaldybių tarybų rinkimuose ir rinkimuose į Europos Parlamentą. Rinkimų metu visų politinių partijų kandidatų sąrašams ir kandidatams į Seimo, Europos Parlamento, savivaldybių tarybų narius ir Respublikos Prezidentus suteikiama teisė nemokamai naudotis Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos laiku, sudaromos vienodos galimybės naudotis kitomis visuomenės informavimo priemonėmis rinkimų įstatymų nustatyta tvarka.

14 straipsnis. Teisė sudaryti politinių partijų koalicijas, sąjungas

Politinės partijos turi teisę sudaryti politinių partijų koalicijas, sąjungas.

15 straipsnis. Teisė skleisti informaciją apie politinės partijos veiklą

1. Politinės partijos turi teisę nekludomai raštu, žodžiu ar kitais būdais skleisti informaciją apie savo veiklą, propaguoti politinės partijos idėjas, tikslus ir programą.

2. Politinės partijos turi teisę steigti visuomenės informavimo priemones ir jomis naudotis.

16 straipsnis. Teisė organizuoti masinius renginius

Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka politinės partijos turi teisę rengti mitingus, piketus, demonstracijas, procesijas, eitynes, kitokius taikius beginklius susirinkimus.

17 straipsnis. Teisė verstis kita veikla

Politinės partijos turi teisę verstis leidybos, spaudos ir atributikos platinimo, nuosavybės teise priklausančio turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo, politinių bei kultūrinių renginių (paskaitų, parodų ir kitų) organizavimo ir kita veikla, iš kurios gautos lėšos gali būti naudojamos tik politinės partijos įstatuose nurodytiems politinės partijos veiklos tikslams.

18 straipsnis. Politinių partijų tarptautiniai ryšiai

Politinės partijos turi teisę palaikyti ryšius su kitų valstybių politinėmis partijomis, tarptautinėmis ir kitokiomis organizacijomis.

KETVIRTASIS SKIRSNIS POLITINIŲ PARTIJŲ FINANSAVIMO ŠALTINIAI

19 straipsnis. Politinių partijų finansavimo šaltiniai

1. Politinės partijos finansavimo šaltiniai yra tik:

- 1) politinės partijos nario mokesčiai;
- 2) valstybės biudžeto asignavimai;
- 3) lėšos, politinės partijos gautos iš šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytos kitos jos veiklos;
- 4) Lietuvos Respublikoje registruotų bankų arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje registruotų bankų padalinių, veikiančių Lietuvos Respublikoje, paskolos politinei partijai;
- 5) palūkanos už banko sąskaitoje esančias lėšas;
- 6) nuolatinio Lietuvos gyventojo savanoriškai skiriama vieno procento dydžio sumokėto metinio pajamų mokesčio dalis;
- 7) politinės kampanijos laikotarpiu politinės partijos gaunamos turinčių teisę aukoti fizinių asmenų aukos šios politinės partijos politinei kampanijai finansuoti.

2. Politinės partijos nario mokesčiai yra:

- 1) stojamasis nario mokestis;
 - 2) periodinis nario mokestis.
3. Politinės partijos įstatuose gali būti nustatyta ir kitų, šio straipsnio 2 dalyje nenurodytų, nario mokesčių.

4. Politinės partijos narys per metus politinei partijai gali sumokėti nario mokestį, neviršijantį 20 paskelbto praėjusių kalendorinių metų ketvirto ketvirčio vidutinio mėnesinio darbo užmokesčio (toliau – VMDU) dydžių. Bendra politinės partijos nario mokesčio politinei partijai suma per metus negali viršyti 10 procentų politinės partijos nario deklaruotų praėjusių kalendorinių metų metinių pajamų. Jeigu bendra politinės partijos nario mokesčių politinei partijai suma per metus viršija 1 200

Lt, politinės partijos narys privalo deklaruoti savo turtą ir pajamas. Prieš priimdamas politinės partijos nario mokestį, kurio suma per metus viršija 1 200 Lt, už politinės partijos apskaitą atsakingas asmuo Vyriausiosios rinkimų komisijos informacinėje sistemoje patikrina, ar politinės partijos nario mokestis atitinka šio įstatymo reikalavimus dėl jo dydžio. Priimamas tik šio įstatymo reikalavimus atitinkantis nario mokestis. Šio įstatymo reikalavimų neatitinkantis nario mokestis laikomas neleistinu politinės partijos finansavimo šaltiniu.

5. Politinė partija registruoja nario mokestį sumokėjusius savo narius, nurodydama jų sumokėto nario mokesčio dydį. Politinės partijos nario mokesčio registracijos žurnalas kartu su politinės partijos metinių finansinių ataskaitų rinkiniu pateikiamas Vyriausiajai rinkimų komisijai.

6. Politinės partijos lėšos, gautos iš šio straipsnio 1 dalyje, išskyrus 1 dalies 2 punktą, nurodytų šaltinių, laikomos politinės partijos einamojoje banko sąskaitoje.

7. Politinės partijos šio įstatymo 20 straipsnyje nustatyta tvarka gautus valstybės biudžeto asignavimus privalo laikyti ir mokėjimus atlikti iš valstybės biudžeto asignavimų sąskaitos, išskyrus atvejus, kai šios lėšos yra naudojamos politinės partijos politinei kampanijai finansuoti.

8. Garanto įvykdytos politinės partijos prievolės Lietuvos Respublikoje registruotiems bankams arba kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje registruoto banko padaliniui, veikiančiam Lietuvos Respublikoje, nelaikomos politinės partijos finansavimo šaltiniu.

9. Finansuoti politines partijas kitomis, šiame straipsnyje nenurodytomis, lėšomis draudžiama.

10. Politinei partijai gavus lėšų iš kitų, šiame įstatyme nenumatytų, finansavimo šaltinių, kai lėšų šaltinis yra žinomas, už politinės partijos apskaitą atsakingas asmuo per 5 darbo dienas nuo tokių lėšų gavimo dienos turi lėšas grąžinti jas pervedusiam asmeniui, nurodydamas atsisakymo priimti lėšas priežastis. Jeigu lėšų šaltinis per 10 darbo dienų nenustatomas, už politinės partijos apskaitą atsakingas asmuo lėšas perveda į valstybės biudžetą.

20 straipsnis. Valstybės biudžeto asignavimai politinėms partijoms

1. Valstybės biudžeto asignavimai politinėms partijoms numatomi Lietuvos Respublikos kiekvienų metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme ir skiriami per Vyriausiosios rinkimų komisijos vykdomą atskirą biudžeto programą.

2. Valstybės biudžete nustatoma bendra valstybės biudžeto asignavimų politinėms partijoms suma.

3. Pažymą apie politinių partijų atitiktį įstatymų reikalavimams dėl politinės partijos narių skaičiaus Vyriausiajai rinkimų komisijai ne vėliau kaip iki kiekvienų metų balandžio 1 dienos ir iki lapkričio 1 dienos pateikia Teisingumo ministerija.

4. Jeigu Vyriausioji rinkimų komisija pripažįsta, kad politinė partija šiurkščiai pažeidė šį įstatymą arba padarė šiurkštų politinės kampanijos finansavimo pažeidimą, šiai politinei partijai Vyriausiosios rinkimų komisijos sprendimu iki dvejų metų nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos valstybės biudžeto asignavimai neskiriami. Dėl šios priežasties nepaskirstyti valstybės biudžeto asignavimai grąžinami į valstybės biudžetą.

5. Valstybės biudžeto asignavimai politinėms partijoms gali būti naudojami tik:

- 1) politinei kampanijai finansuoti;
- 2) rinkimų užstatui;
- 3) ilgalaikiam ir trumpalaikiam turtui įsigyti;
- 4) atsiskaityti su darbuotojais;
- 5) mokesčiams ir kitoms įmokoms į valstybės biudžetą, privalomojo valstybinio socialinio draudimo bei privalomojo sveikatos draudimo įmokoms;
- 6) paslaugų teikimo išlaidoms;
- 7) politinės partijos politinės kampanijos skoloms apmokėti;
- 8) politinės partijos paimtoms paskoloms, skirtoms šios dalies 3, 4, 5 ir 6 punktuose nurodytoms išlaidoms, apmokėti.

6. Valstybės biudžeto lėšos negali būti naudojamos šio straipsnio 5 dalies 3, 4, 5, 6 ir 8 punktuose numatytoms išlaidoms, jeigu jų turėta vykdant šio įstatymo 17 straipsnyje numatytą veiklą. Šio įstatymo 17 straipsnyje numatytos veiklos apskaita tvarkoma atskirai nuo valstybės biudžeto asignavimų naudojimo apskaitos.

7. Valstybės biudžeto lėšomis negali būti laiduojama, garantuojama už trečiųjų asmenų įsipareigojimus, taip pat šiomis lėšomis negali būti atlyginama trečiųjų asmenų padaryta žala.

8. Kaip buvo panaudoti valstybės biudžeto asignavimai, politinė partija nurodo valstybės biudžeto asignavimų panaudojimo ataskaitoje, teikiamoje kartu su politinės partijos finansinių ataskaitų rinkiniu.

9. Per metus nepanaudoti valstybės biudžeto asignavimai lieka politinės partijos valstybės biudžeto asignavimų sąskaitoje ir gali būti naudojami kitais metais šio straipsnio 5 dalyje numatytai veiklai finansuoti.

10. Valstybės biudžeto asignavimų sąskaitai negali būti taikomos jokios laikinosios apsaugos priemonės.

21 straipsnis. Valstybės biudžeto asignavimų politinės partijos veiklai finansuoti dydžio apskaičiavimo, paskirstymo ir mokėjimo tvarka

1. Politinės partijos, kurios įstatymų nustatyta tvarka įregistruotos Juridinių asmenų registre ir atitinka įstatymų reikalavimus dėl politinės partijos narių skaičiaus ir kurioms nėra pradėta pertvarkymo arba likvidavimo procedūra, turi teisę į valstybės biudžeto asignavimus politinės partijos veiklai finansuoti.

2. Valstybės biudžeto asignavimai politinės partijos veiklai finansuoti paskirstomi toms šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus atitinkančioms politinėms partijoms, kurios yra gavusios ne mažiau kaip 3 procentus visų rinkėjų balsų, paduotų už politinių partijų kandidatus tuose Seimo, savivaldybių tarybų rinkimuose, rinkimuose į Europos Parlamentą, pagal kurių rezultatus paskirstomi šie valstybės biudžeto asignavimai.

3. Valstybės biudžeto asignavimai politinių partijų veiklai finansuoti yra paskirstomi pagal Seimo, savivaldybių tarybų rinkimų, rinkimų į Europos Parlamentą (pakartotinių, naujų rinkimų ir pakartotinio balsavimo), kuriuose išrinktų kandidatų įgaliojimai nėra nutrūkę arba jiems nutrūkus laisva vieta buvo užimta nerengiant rinkimų, galiojančius rezultatus:

1) paskutinių Seimo, savivaldybių tarybų rinkimų, rinkimų į Europos Parlamentą daugiamandatėje rinkimų apygardoje. Tuo atveju, kai keltų kandidatų sąrašas yra koalicinis, gautų balsų skaičius politinėms partijoms paskirstomas proporcingai koaliciniame sąrašė esančių kandidatų skaičiui;

2) paskutinių Seimo rinkimų, paskutinių pakartotinių rinkimų, paskutinių naujų rinkimų vienmandatėse rinkimų apygardose. Jeigu kandidatą iškėlė kelios politinės partijos, kandidato gauti balsai po lygiai paskirstomi jį iškėlusioms politinėms partijoms;

3) paskutinio pakartotinio balsavimo vienmandatėse Seimo rinkimų apygardose. Jeigu pakartotinis balsavimas, išrinkus Seimo narį rinkimuose, pakartotiniuose rinkimuose ar naujuose rinkimuose, nebuvo rengiamas, tai vietoj pakartotinio balsavimo rezultatų imami paskutiniai rinkimų, pakartotinių rinkimų ar naujų rinkimų rezultatai šioje vienmandatėje rinkimų apygardoje. Jeigu kandidatą iškėlė kelios politinės partijos, kandidato gauti balsai po lygiai paskirstomi jį iškėlusioms politinėms partijoms.

4. Valstybės biudžeto asignavimų politinės partijos veiklai finansuoti dydis, skiriamas politinei partijai, nustatomas šia tvarka:

1) sumuojant tik rinkėjų balsus, paduotus už tų politinių partijų, kurioms pagal šio straipsnio 2 dalį gali būti skiriami valstybės biudžeto asignavimai politinės partijos veiklai finansuoti, kandidatus, nustatomas visų balsų skaičius;

2) vieno rinkėjo balso pusės metų finansinis koeficientas nustatomas pusę valstybės biudžeto asignavimų, skirtų politinės partijos veiklai finansuoti, dalijant iš visų rinkėjų balsų skaičiaus;

3) politinei partijai skiriami valstybės biudžeto pusmetiniai asignavimai politinės partijos veiklai finansuoti nustatomi vieno rinkėjo balso pusės metų finansinį koeficientą padauginus iš rinkėjų, padavusių savo balsus už šios politinės partijos kandidatus, balsų skaičiaus.

5. Politinei partijai skiriamą valstybės biudžeto asignavimų, skirtų politinės partijos veiklai finansuoti, dydį šiame straipsnyje nustatyta tvarka nustato Vyriausioji rinkimų komisija ir ne vėliau kaip iki kiekvienų metų balandžio 15 dienos ir lapkričio 15 dienos perveda į politinės partijos valstybės biudžeto asignavimų sąskaitą.

22 straipsnis. Politinių partijų turtas ir lėšos

1. Politinės partijos įstatuose numatytiems tikslams įgyvendinti gali turėti trumpalaikio ir ilgalaikio turto.

2. Politinės partijos turtas ir lėšos negali būti skirstomi jos nariams.

3. Politinė partija su jos politine kampanija susijusius įsiskolinimus apmoka politinės partijos lėšomis.

4. Politinės partijos turi teisę aukoti iškeltų kandidatų ir kandidatų sąrašų ar referendumo politinėms kampanijoms.

PENKTASIS SKIRSNIS FINANSŲ APSKAITA IR KONTROLĖ

23 straipsnis. Finansų apskaita

1. Politinės partijos finansų apskaitos tvarkymą reglamentuoja šis įstatymas, Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymas ir kiti teisės aktai.

2. Už politinės partijos apskaitą atsakingas asmuo metams pasibaigus parengia politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinį. Kartu su politinės partijos finansinių ataskaitų rinkiniu parengiamas priedas – valstybės biudžeto asignavimų panaudojimo ataskaita.

3. Politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinį sudaro šios finansinės ataskaitos:

- 1) balansas;
- 2) veiklos rezultatų ataskaita;
- 3) finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas.

4. Politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinį ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytą jo priedą pasirašo politinės partijos pirmininkas arba politinės partijos valdymo organo paskirtas už politinės partijos apskaitą atsakingas asmuo.

5. Politinės partijos kiekvienais metais, ne vėliau kaip iki kovo 15 dienos, pateikia Vyriausiajai rinkimų komisijai patvirtintą praėjusių kalendorinių metų politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinį, šio straipsnio 2 dalyje nurodytą jo priedą, auditoriaus ataskaitą dėl pastebėtų faktų, jeigu ji privaloma, ir politinės partijos narių mokesčių registracijos žurnalą. Prireikus Vyriausioji rinkimų komisija teisės aktų nustatyta tvarka turi teisę susipažinti su politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinio duomenis pagrindžiančiais dokumentais.

24 straipsnis. Politinių partijų finansavimo kontrolė

1. Politinių partijų finansavimą pagal kompetenciją įstatymų nustatyta tvarka kontroliuoja Vyriausioji rinkimų komisija ir kitos institucijos.

2. Vyriausioji rinkimų komisija:

1) tvirtina valstybės biudžeto asignavimų panaudojimo ataskaitos ir politinės partijos narių mokesčių registracijos žurnalo formas, jų pildymo ir pateikimo tvarkos aprašus;

2) suderinusi su Lietuvos auditorių rūmais tvirtina techninę užduotį politinės partijos patikrinimą atliekančioms audito įmonėms, nustatydamas auditoriaus atliekamo darbo mastą;

3) jos nustatyta tvarka kontroliuoja, kaip politinės partijos laikosi šio įstatymo reikalavimų, ir siūlo traukti atsakomybėn už šio įstatymo pažeidimus arba kreiptis į kitas institucijas, kurioms įstatymų suteikta kompetencija leidžia patikrinti, kaip laikomasi įstatymų nustatytų reikalavimų;

4) sudaro sąlygas ir atsako, kad jos interneto svetainėje politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinys ir šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje nurodytas jo priedas būtų skelbiami nedelsiant gavus jo duomenis ir atnaujinami, kad šie duomenys atitiktų gautą informaciją.

3. Vyriausioji rinkimų komisija atsakinga už nuolatinę informacijos apie politinių partijų finansavimo pažeidimus pateikimą laiku Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybai, Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai.

4. Lietuvos Respublikos valstybės kontrolė įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka atlieka valstybės biudžeto asignavimų, skirtų politinėms partijoms, naudojimo auditą.

25 straipsnis. Nepriklausomas politinių partijų patikrinimas

1. Politinė partija, per kalendorinius metus gavusi didesnę kaip 200 VMDU dydžių pajamų sumą, privalo su audito įmone arba auditoriumi sudaryti politinės partijos patikrinimo sutartį.

2. Politinių partijų, per kalendorinius metus gavusių mažiau negu 200 VMDU dydžių pajamų sumą, patikrinimą organizuoja Vyriausioji rinkimų komisija. Šioje dalyje nurodytam nepriklausomam politinės partijos patikrinimui atlikti Vyriausioji rinkimų komisija turi teisę teisės aktų nustatyta tvarka pirkti audito įmonių arba auditorių paslaugas.

3. Auditorius:

1) turi atlikti politinės partijos patikrinimą vadovaudamasis Lietuvos Respublikos teisės aktais pagal Vyriausiosios rinkimų komisijos patvirtintą techninę užduotį, nustatančią auditoriaus atliekamo darbo mastą;

2) turi teisę iš politinės partijos gauti visus reikalingus dokumentus politinės partijos patikrinimui atlikti.

4. Politinės partijos privalo bendradarbiauti su patikrinimą atliekančiu auditoriumi ir pateikti patikrinimui atlikti reikalingus duomenis, dokumentus ir kitą informaciją.

26 straipsnis. Finansavimo viešumas

1. Politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinys su šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje nurodytu jo priedu ir auditoriaus ataskaita dėl pastebėtų faktų yra vieši.

2. Kiekvienas asmuo, pagal Lietuvos Respublikos politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymą galintis finansuoti politinės kampanijos dalyvius, arba viešosios informacijos rengėjas ar skleidėjas atstovas, pateikęs tai patvirtinantį dokumentą, turi teisę Vyriausiojoje rinkimų komisijoje susipažinti su bet kurios politinės partijos finansinių ataskaitų rinkiniu ir jo priedu ir skelbti jų duomenis per visuomenės informavimo priemones.

27 straipsnis. Politinių partijų finansavimo stebėseną

1. Politinių partijų finansavimo stebėseną atliekama nuolat.

2. Politinių partijų finansavimo stebėseną atlieka Vyriausioji rinkimų komisija.

3. Politinių partijų finansavimo stebėsenos tvarką ir metodus nustato Vyriausioji rinkimų komisija.

4. Atlikdama politinių partijų finansavimo stebėseną, Vyriausioji rinkimų komisija turi teisę teisės aktų nustatyta tvarka pirkti politinių partijų finansavimo stebėsenos paslaugas.

5. Apibendrintus politinių partijų finansavimo stebėsenos duomenis Vyriausioji rinkimų komisija nuolat skelbia savo interneto svetainėje. Kontrolę atliekančioms institucijoms pagal kompetenciją turi būti teikiami detalūs politinių partijų finansavimo stebėsenos duomenys, o politinei partijai – tik duomenys apie jos veiklą.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS POLITINĖS PARTIJOS ATSAKOMYBĖ

28 straipsnis. Politinės partijos atsakomybė

Politinė partija atsako pagal savo prievoles jai nuosavybės teise priklausančiu turtu. Politinė partija neatsako pagal savo narių prievoles, o nariai neatsako pagal politinės partijos prievoles.

29 straipsnis. Politinės partijos veiklos tyrimas

1. Politinės partijos veiklos tyrimas atliekamas vadovaujantis Civilinio kodekso antrosios knygos X skyriaus nuostatomis, kurios taikomos tiek, kiek politinės partijos veiklos tyrimo šis įstatymas nereglamentuoja kitaip.

2. Prokuroras turi teisę prašyti teismo paskirti ekspertus, kad šie ištirtų, ar politinė partija, jos valdymo organai ar jų nariai veikė tinkamai.

3. Netinkama politinės partijos veikla laikytini tokie veiksmai, kai:

1) politinė partija priima sprendimus politinės partijos veiklai naudoti lėšas, gautas iš neleistinų politinės partijos finansavimo šaltinių;

2) politinė partija, jos valdymo organai ar jų nariai sudaro politinės partijos finansavimo sandorius, pažeisdami šio įstatymo reikalavimus.

4. Jeigu nustatoma, kad politinės partijos veikla yra netinkama, teismas gali taikyti vieną iš šių priemonių:

1) laikinai sustabdyti politinės partijos valdymo organų narių įgaliojimus;

2) įpareigoti politinę partiją, jos valdymo organus ar jų narius atlikti tam tikrus veiksmus ar jų neatlikti;

3) likviduoti politinę partiją.

30 straipsnis. Šiurkštūs šio įstatymo pažeidimai

1. Šiurkščiais šio įstatymo pažeidimais laikoma:

1) žinomai klaidingų duomenų pateikimas politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinyje;

2) valstybės biudžeto asignavimų naudojimas ne pagal šiame įstatyme nustatytą paskirtį;
3) saugotinių dokumentų praradimas, kita veikla, dėl kurios negalima nustatyti, ar politinės partijos finansinių ataskaitų rinkinys atitinka tikrovę.

2. Sprendimą, ar politinė partija padarė šiurkštų šio įstatymo pažeidimą, priima Vyriausioji rinkimų komisija.

3. Šio straipsnio 2 dalyje priimtą sprendimą politinė partija per 14 dienų nuo sprendimo priėmimo turi teisę apskųsti Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui.

31 straipsnis. Atsakomybė

Už šio įstatymo pažeidimus asmenys atsako šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

32 straipsnis. Ginčai dėl šio įstatymo pažeidimų

Ginčai dėl šio įstatymo pažeidimų sprendžiami įstatymų nustatyta tvarka.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PIRMININKAS

V. LANDSBERGIS

Vilnius, 1990 m. rugsėjo 25 d.
Nr. I-606

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-499](#), 94.06.15, Žin., 1994, Nr.48-891 (94.06.24)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO

Keistas įstatymo pavadinimas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-639](#), 94.11.08, Žin., 1994, Nr.91-1763 (94.11.25)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ IR POLITINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1995 m. sausio 1 dienos.

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-787](#), 95.02.02, Žin., 1995, Nr.18-402 (95.03.01)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ IR POLITINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮSTATYMO PAPILDYMO

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-953](#), 95.06.20, Žin., 1995, Nr.55-1354 (95.07.05)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ IR POLITINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-743](#), 98.05.14, Žin., 1998, Nr.51-1395 (98.06.03)

LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ IR POLITINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮSTATYMO 10 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1094](#), 99.03.18, Žin., 1999, Nr.30-855 (99.04.02)

LIETUVOS RESPUBLIKOS POLITINIŲ PARTIJŲ IR POLITINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮSTATYMO 5, 6, 7, 8 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. gegužės 1 d.

Skundus, gautus iki 1999 m. gegužės 1 d., bei pradėtas nagrinėti bylas pirmąją instanciją, apeliacinę ir kasacinę tvarką išnagrinėja bendrosios kompetencijos teismai pagal procesines normas, kurios galioja iki 1999 m. gegužės 1 d.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1869](#), 00.07.18, Žin., 2000, Nr.64-1936 (00.07.31)

POLITINIŲ PARTIJŲ IR POLITINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮSTATYMO 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2072](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 54-1831 (2004-04-15)

POLITINIŲ PARTIJŲ IR POLITINIŲ ORGANIZACIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

Keistas įstatymo pavadinimas

Politinių partijų ir politinių organizacijų, įregistruotų iki šio Įstatymo įsigaliojimo, įstatai galioja tiek, kiek jie neprieštarauja Lietuvos Respublikos civiliniam kodeksui, šiam ir kitiems įstatymams.

Politinių partijų ir politinių organizacijų padaliniai, iki šio Įstatymo įsigaliojimo įsteigti kaip juridiniai asmenys, nuo šio Įstatymo įsigaliojimo laikomi juos įsteigusią politinių partijų filialais, kurie nėra juridiniai asmenys, ir jų steigimo dokumentai galioja tiek, kiek jie neprieštarauja Lietuvos Respublikos civiliniam kodeksui, šiam ir kitiems įstatymams. Šių padalinių teisės ir pareigos pereina jų steigėjams.

Šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Politinių partijų įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatyto minimalaus politinės partijos steigėjų skaičiaus reikalavimas taikomas tik politinėms partijoms, steigiamoms po šio Įstatymo įsigaliojimo.

Šio Įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Politinių partijų įstatymo 8 straipsnio 8 dalies nuostatos taikomos nuo 2004 m. birželio 15 d.

Iki šio Įstatymo įsigaliojimo įsteigtoms politinėms partijoms Politinių partijų įstatymo 9 straipsnio reikalavimas turėti vieną tūkstantį narių taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-600](#), 2009-12-22, Žin., 2010, Nr. 1-11 (2010-01-05)

POLITINIŲ PARTIJŲ ĮSTATYMO 5 IR 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-818](#), 2010-05-18, Žin., 2010, Nr. 63-3096 (2010-05-31)

POLITINIŲ PARTIJŲ ĮSTATYMO 8 IR 10 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 2 straipsnį, įsigalioja 2010 m. rugsėjo 15 d.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-614](#), 2013-11-26, Žin., 2013, Nr. 128-6513 (2013-12-14)

POLITINIŲ PARTIJŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos politinių partijų įstatymo (toliau – Politinių partijų įstatymas) 19 straipsnio 4 dalis įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Iki šio įstatymo įsigaliojimo įsteigta politinė partija, kurios narių skaičius neatitinka Politinių partijų įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatyto minimalaus politinės partijos narių skaičiaus, turi teisę per 2 metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pasiekti, kad politinės partijos narių skaičius atitiktų Politinių partijų įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatytą minimalų partijos narių skaičių, taip pat reorganizuoti politinę partiją. Jeigu pasibaigus 2 metų terminui politinė partija neatitinka Politinių partijų įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatyto minimalaus politinės partijos narių skaičiaus, politinė partija likviduojama Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka.

Iki šio įstatymo įsigaliojimo įsteigta politinė partija, kurios narių skaičius neatitinka Politinių partijų įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatyto minimalaus narių skaičiaus politinei partijai įsteigti, turi teisę 2 metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos įstatymų nustatyta tvarka dalyvauti rinkimų ir referendumo politinėse kampanijose, gali kelti kandidatus rinkimuose, gauti valstybės biudžeto asignavimus.

Šio įstatymo [atitaisymas](#) skelbtas: Žin., 2013, Nr. 133 (2013-12-21)

Šio įstatymo [atitaisymas](#) skelbtas: Žin., 2013, Nr. 135 (2013-12-27)

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2013-12-16)
ausrine.trapinskiene@lrs.lt